

כולה, וביתר שאת — באופן של לימוד המביא לידי מעשה) בהליכה בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"י²⁵².

ובודאי יחטפו וינצלו את הזמן עד כ"ד טבת במילואו, ומתוך שמחה וטוב לבב, ועד לאופן ד"ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"²⁵³ בענינים הרוחניים ובענינים הגשמיים, באופן ד"נחלה בלי מצרים"²⁵⁴.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן הניגון "אני מאמין"].

(252) לשון אדה"ז בתניא אגה"ק סכ"ז ויצא כח, יד.
(254) שבת קיח, סע"א. (קמ"א, א).

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

התמים שניאור זלמן שיחי

לרגל הכנסו לעול המצוות, י"ט כסלו, ה'תשס"ח

ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

שלום בן אסתר וזוגתו מרת **נחמה דינה** בת **פראדל נעשא ברכה**

ולזכות זקניהם שיחיו

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

י"ט כסלו, ה'תשכ"ד

בלתי מוגה

חלק ה — יו"ל לש"פ ויגש, ה'תשס"ח

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים ושמונה לבריאה

מאה וחמש שנה להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע

בגשמיות, ורק תורת החסידות יצאה בנצחון גדול וגלוי, בריש גלי, ובאופן ד"בשלום" — הרי אז היתה הבשורה וההתחלה ד"יפוצו מעינותיך חוצה", שעי"ז קא אתי מר דא מלכא משיחא.

ועד"ז בנוגע לדורנו זה עד לשנים הכי אחרונות:

כאשר "הניצנים נראו בארץ"²⁴⁸ — החסידים וההולכים בעקבותיו שהיו תחילה במאסר ושבי, וזה כבר כמה שנים שיצאה הכתה הראשונה, ונתקיים אצלם "ופרינו בארץ"²⁴⁹, ובהמשך לזה מתחילה גם היציאה של הכתה השני' והשלישית — הרי זו כבר התחלה מיידית של הגאולה האמיתית והשלימה,

והיינו, לא ח"ו באופן ש"אכתי עבדי אחשוורוש אנן" — מצב זה הי' כבר לפני כמאה ושבעים שנה — אלא באופן של גאולה כפשוטה, כאמור כמ"פ שצריכים משיח בשר ודם למטה מעשרה טפחים, וגאולה למטה מעשרה טפחים, גאולה כפשוטה מגלות הגוף, "פדאני לי ולבני מבין אומות העולם", ועד — באופן ש"לא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך"²⁵⁰, בראי' חושית בעיני בשר.

וזהו גם הבשורה בהנוגע לתושבי כפר חב"ד בהוה ובנוגע לתושבי כפר חב"ד בעתיד, ובהנוגע ליוצאים מן המיצר אל המרחב מעבר לגבול, ובהנוגע ליוצאים מן המיצר אל המרחב שנמצאים לעת-עתה מעברו השני של הגבול — שבעגלא דידן, למטה מעשרה טפחים, בטוב הנראה והנגלה ובחסד וברחמים, יומשך הענין ד"פדה בשלום (דוקא) נפשי", ולא רק יחידים, אלא "ברבים היו עמדי", שיצאו בקהל רב — "והוי' בראשם"²⁵¹ — לקראת משיח צדקנו, בקרוב ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה שינגנו ניגון, ואח"כ — ניגון אדמו"ר הזקן בן ד' הבבות (בבא הד' — ה' פעמים), והניגון "ניע זשוריצי כלאפצי".]

* * *

לח. השנה היא שנת המאה וחמישים להסתלקות-הילולא של רבינו הזקן, בעל השמחה והגאולה.

וכיון שעד כ"ד טבת נשאר קצת יותר מחודש — הרי יכולים עדיין לחטוף ולהוסיף בלימוד תורתו, וגם (כיון שתורתו היתה — ככל התורה

(250) ישעי' ל, כ.

(251) מיכה ב, יג.

(248) שה"ש ב, יב.

(249) תולדות כו, כב.

©

Published and Copyright 2007 by

VAAD HANOCHOS BLAHAK

788 Eastern Parkway Suite #408

Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610 • Fax. (206) 666-1770

E-mail: info@lahak.org • Internet: http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch, Inc.

5768 • 2007

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

Tel. (718) 604-2610 Fax. (206) 666-1770

סדר ועימוד בתכנת „תג". הפצה בארצות-הברית: (718) 735-4585

וכפסק והוראת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע²⁴³, אביו של רבינו נשיאינו, שגם בלידת בת אומרים בנוסח הברכה "לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים", גם (ואדרבה: לכל לראש) "לתורה", ע"פ מארז"ל הנ"ל.

לו. וענין זה קשור במיוחד עם גאולת רבינו הזקן:

ידוע הסיפור²⁴⁴ אודות ה"פדיון" שפעלה בתו של רבינו הזקן, בשעה שנתעורר עליו קטרוג כו', באמרה, שהיא תחליף אותו כו'. ולאחרי כן, הנה גם כעבור כמה שנים נמשך עדיין הקטרוג, עד להמאסר, ולאח"ז – הגאולה.

וכל זה הי' לאחרי פעולתה של אשה כשרה בישראל, שעשתה כל התלוי בה כדי שישאר המקור של תורת החסידות, וגם יומשך אח"כ בפועל.

וזוהי גם הוראה לכל הדורות שלאח"ז – ככל פרטי המאסר והגאולה והענינים השייכים לזה – שמתוך שמחה וטוב לבב ומתוך הרחבה יעשו הבנות שבישראל, וכן הבנים שבישראל, כל אחד ואחת מהם, את המוטל עליהם, ובסדר ד"כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל, הנשים ואח"כ האנשים, כמו במ"ת, ובאופן כזה לילך לקבל פני משיח צדקנו, בבנינו ובבנותינו ובנערינו ובזקנינו²⁴⁵, בעגלא דידן.

[נערכו "שבע ברכות" של אחד התלמידים, ואח"כ ניגנו "עוד ישמע"].

* * *

לו. ואחרון אחרון חביב:

ובהקדמה – שכיון שמרובה מדה טובה ממדת פורענות²⁴⁶, היפך הטוב, הנה כשם שנזכר לעיל (ס"ח) שכדי לצאת ממצב של טומאה צ"ל הטבילה במים באופן שאפילו שיערה אחת לא תישאר מחוץ למים, הרי מובן שכן הוא גם במדה טובה, שכאשר מתחיל ענין של גאולה, הרי זה נמשך במהרה – מהרה דידן – עד לגאולה האמיתית והשלימה, כי כבר בטל ענין ההעלם וההסתר, מאחר שאינו יכול להעלים ולהסתיר במילואו.

וכפי שהי' במאסרו וגאולתו של רבינו הזקן – שאף שלאחר הגאולה הי' לכאורה מעמד ומצב ד"אכתי עבדי אחשוורוש אנן"²⁴⁷, כידוע שאפילו לאחרי השחרור מן המאסר היו רדיפות הן ברוחניות והן

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ ויגש הבעל"ט, הננו מוציאים לאור חלק חמישי ואחרון מהתוועדות י"ט כסלו ה'תשכ"ד – הנחה בלתי מוגה* (חלקים הראשונים י"ל בשבועות הקודמים).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

זאת חנוכה, ה'תשס"ח

מאה וחמש שנה להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע
ברוקלין, נ.י.

(* נערכה ע"פ סרט-הקלטה, שנמסר לנו ע"י הרה"ח וכו' ר' שלום ישראל שי' חדקוב, וזכות הרבים תלוי בו.

(245) ע"פ בא יו"ד, ט.

(246) יומא עו, א. וש"נ.

(247) מגילה יד, א. וש"נ.

(243) אג"ק שלו ח"א ע' רי (נעתק ב"היום

יום" כה מנ"א).

(244) ראה קונטרס "הרבנית דבורה לאה"

(קה"ת תשנ"ג). וש"נ.

לג. דובר כמ"פ שכל הענינים שרצו ורוצים ומקווים — הרי זה מכל אחד ואחת בישראל,

ולא כדעת הטועים ואומרים שבנוגע לאיש ואשה יש חילוקים דמעלה ומטה, ולכן לוחמים כאילו צריכים לשנות בתורה ח"ו כדי להשוות את מעמד האשה ולהעלותה לדרגה נעלית יותר מכמו שהיא ע"פ שו"ע, אלא אדרבה: כשם שבמתן-תורה ה' הסדר באופן ד"כה תאמר לבית יעקב, "אלו הנשים", ואח"כ "ותגד לבני ישראל", אלו האנשים²²⁷, וכמבואר בארוכה במדרש²²⁸ שהי' ציווי מיוחד מהקב"ה, נותן התורה, למשה רבינו, שנתנית התורה תהי' לאחרי ההכנה באופן שהתחלת הדיבור היא לנשים תחילה ואח"כ לאנשים — הנה גם כאשר התורה נמשכת והולכת עם בני" ככל הדורות עד לימינו אלו (שזהו באופן שהתורה הזאת לא תהי' מוחלפת עד סוף כל הזמנים כיון שהתורה היא נצחית, כמ"ש הרמב"ם²²⁹), הרי זה בסדר ד"כה תאמר לבית יעקב" ואח"כ "לבני ישראל".

וכפי שרואים גם בפשטות, שכאשר צריכים להעמיד ולקיים בית ישראל, הרי זה מתחיל מ"עקרת הבית"²³⁰ — שזהו התואר שניתן (לא לבעל, אלא) לאשה דוקא.

לד. וכן הוא גם בהשייכות של הנשים לענין "פדה בשלום נפשי גו' כי ברכים היו עמדי", שבשביל זה צריך להיות "העוסק בתורה ובגמ"ח ומתפלל עם הציבור":

בנוגע לעסק בגמ"ח — איתא בגמרא במסכת תענית²³¹ שהצדקה שנותן הבעל אינה פועלת במהירות כ"כ כמו הצדקה שנותנת האשה.

ועד"ז בנוגע לעסק בתורה ותפלה עם הציבור (נוסף על החיוב של הנשים עצמן בתורה²³² ובתפלה²³³):

(227) יתרו יט, ג ובמכילתא ופרש"י.
 (228) שמור"ר פכ"ח, ב.
 (229) ראה לעיל הערה 206.
 (230) ראה ב"ר פע"א, ב. זח"א קנד, א.
 אוה"ת נ"ך ח"ב ע' תתעא. ע' תתנח ואילך.
 (231) כג, ב.
 (232) ראה הלי' ת"ת לאדה"ז ספ"א.
 (233) "מפני שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא, שזמני התפלה הם מדברי סופרים, ועיקר מצות התפלה היא מן התורה .. אלא

.. יכול להתפלל בכל נוסח שירצה ובכל עת שירצה", או להדעות "שעיקר מצות תפלה היא מדברי סופרים .. שהזמן גרמא .. אעפ"כ חייבו אותן* .. הואיל ותפלה היא בקשת רחמים" (שו"ע אדה"ז או"ח סק"ו ס"ב).

(* אף שאשה פטורה מנ"ע שהזמן ג, כיון שיוצאת י"ח ע"י בעלה, והיינו, שבח"י ז"א ממלאת גם את הענינים שנעשים ע"י ספירת המלכות (ראה גם במאמר פ"ח (לעיל ע' ..)).

לכל לראש — כדי שלימוד התורה יהי' בטהרה, צריך לישא אשה²³⁴.
 ועוד זאת:

כדי שלימוד התורה יהי' כדבעי, מתוך מנוחת הנפש ללא טרדות ובלבולים מהעולם שמחוץ הימנו — כפי שמצינו במסכת עירובין²³⁵:
 "אמר אביי אי אמרה לי אם קריב כותחא לא תנאי" (אפילו ציווי עבודה קלה היתה מבטלת אותי, שלא הייתי שונה כמו ששניתי),

ועד"ז בנוגע לתפלה, שדורשת מנוחה וישוב הדעת עוד יותר מאשר לימוד התורה, כפי שמצינו בסוגיא הנ"ל במסכת עירובין ש"הבא מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים" (שאינן דעתו מיושבת עליו מפני טורח הדרך), וכפי שמונה הרמב"ם²³⁶ את כל התנאים (ועד שיש עשרה תנאים²³⁷) הדרושים שתהי' התפלה כדבעי (מתוך כוונה כו', "דע לפני מי אתה עומד"²³⁸) ותמלא את תפקידה,

יש צורך בפעולתה של האשה, עקרת-הבית — שלא זו בלבד שאינה מבלבלת אותו בדרישות ובקשות כו', אלא אדרבה — שדואגת לכל צרכיו, כמארז"ל²³⁹ "כתיב²⁴⁰ אעשה לו עזר, במה אשה עוזרתו לאדם .. אדם מביא חיטין חיטין כוסס" (בתמי"), אלא האשה עושה מהם מאכל אדם, ועד"ז בנוגע לשאר צרכי הגוף וכיו"ב, שצריך לסלק מחשבתו מהם כדי שיוכל לעסוק בתורה ולהתפלל כדבעי.

לה. וזהו גם מה שמצינו בשיחות רבותינו נשיאינו, וגם במאמרים, הפלאת גודל האחריות המוטלת על עקרת-הבית בנוגע לחינוך הילדים,

— כולל גם גודל הזכות שבזה, על יסוד מאמר הגמרא²⁴¹: "נשים במאי זכיין, באקרויי בנייהו לבי כנישתא ובאתנווי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן". ויש להוסיף בזה, שבנוגע לבעל יכול להיות שיהי' הלימוד שלא לשמה, בגלל שמתערכת איזו פני' צדדית כו', שאז התורה (או התפלה) אינה בשלימותה; אבל הנשים, כיון שלהן לא נוגעת הפני' של הבעל, הרי השכר שלהן הוא עוד יותר מאשר אצל הבעל. —
 ובזה גופא — לא רק חינוך הבנים, אלא גם חינוך הבנות²⁴²,

(238) ראה ברכות כח, ב.

(239) יבמות סג, א.

(240) בראשית ב, יח.

(241) ברכות יז, א.

(242) ראה גם תו"מ ח"ז ע' 129. וש"נ.

(234) ראה יומא עב, ב. וש"נ.

(235) סה, א (ובפרש"י).

(236) הלי' תפלה רפ"ה.

(237) ראה ספר דרך חיים ע' סו. הובא

בש"ח עניני תפלה בתחלתו (רנ, א ואילך).